

Podziękowania

Książka, którą oddaję w ręce czytelnika, jest efektem moich poszukiwań na pograniczu studiów pracy, globalizacji i kultury. Wysilek, jaki włożyłem w te poszukiwania, okazał się bardzo owocnym oraz cennym doświadczeniem. Podczas swojej pracy otrzymałem mnóstwo pomocy i wyrazów zrozumienia od wielu osób. Pomoc ta była bezcenna zarówno w trakcie badań terenowych, jak i podczas teoretycznych poszukiwań przy biurku i w bibliotekach. Chciałbym wszystkim tym osobom podziękować. Bez pomocy Jacka Nowaka, promotora mojego doktoratu i przyjaciela, na którego wsparcie i cenne rady zawsze mogłem liczyć, ta książka pewnie nigdy by nie powstała. Dziękuję mu tutaj za wszystkie spotkania, cierpliwość, wskazówki oraz wypite w krakowskim barze „Pianolo” kawy z kolą. Bardzo ważną rolę w moich rozważaniach pełniły też pobyty badawcze. Tutaj podziękowania dla Davida FitzGerala, który gościł mnie przez rok na Uniwersytecie Kalifornijskim w San Diego, oraz Saskii Sassen za pobyt na Uniwersytecie Columbia w Nowym Jorku. W trakcie tych pobytów spotkałem mnóstwo życzliwych i przychylnych mi ludzi – nie sposób wymienić ich z nazwiska – którzy ukierunkowali moje myślenie.

Jestem również wdzięczny wszystkim instytucjom, które wsparły mój projekt finansowo. Mój pobyt w Rumunii został

wsparty środkami z „Dwustronnego porozumienia o współpracy naukowej i technologicznej pomiędzy polskim a rumuńskim rządem”. Późniejsze etapy badań były wspierane przez Fundusz Stypendialny im. Ryoichi Sasakawy (SYLFF). Wielką rolę w finansowaniu odegrały także środki Instytutu Socjologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, który poprzez liczne stypendia zapewniał mi komfort pracy. Duża część prac nad tą książką odbyła się po zamknięciu projektu. Tutaj najważniejsza rola została odegrana przez instytucje, w których pracowałem po zakończeniu studiów doktoranckich. Dziękuję za wsparcie instytucjonalne Uniwersytetowi Oksfordzkiemu oraz Uniwersytetowi Surrey za dostęp do literatury i wsparcie merytoryczne i finansowe. Istotną rolę w tłumaczeniu fragmentów publikacji odegrała Ola Sitkiewicz.

Dziękuję moim przyjaciółom, Przemkowi Tomaszewskiemu, Maciejowi Zacharewiczowi, Erwinowi Tarczynowi i Andrzejowi Kucie za życzliwość, która pozwoliła mi zachować zdrowy rozsądek w krytycznych momentach.

W końcu, najważniejszą rolę w procesie pisania odegrali moi najbliżsi. Dziękuję mojej partnerce Emmie Greeson za wsparcie emocjonalne, uśmiech i spokój. Dziękuję moim rodzicom za bezkrytyczną wiarę w moje decyzje i ciągłe wsparcie finansowe. Dziękuję mojej mamie, o której pamięć pomaga mi w życiu, oraz mojemu tacie – za ciągłą przedsiębiorczość i uśmiech.

Kraków, 31.10.2016